

Hebt u ook zo genoten van die lange mooie en vooral warme lente-zomer-herfst of vond u het soms wel wat te heftig worden?

Onze dieren, maar ook wij, hebben geweten dat het warm was. Felle zon is slecht voor heel veel dieren en het maken van schaduwplekjes, het toedienen van extra vocht en verkoeling, insmeren met factor-hoog babyzonnebrand crème bij de dieren met lichte huid en dunne beharing (want ook die kunnen huidkanker krijgen van te veel UV) is dan hard nodig.

Had u ook zo'n last van ongedierte: slakken toen het in het voorjaar nog vochtig was, muggen, wespen en hardnekkige "vriendjes" bij onze huisdieren – wij hebben nog nooit zo veel anti-vlooiënpipetjes en ontwormingstabletten moeten gebruiken.

In de konijnen- en caviahokken was nog vaker schoonmaken en verversen van de bodemlaag een noodzaak in de dagelijkse strijd tegen de vliegen en vliegeneitjes. Ook moesten we extra scherp letten op eventuele besmettingen met (bloed-) luis.

En de honden: die vonden het bijna allemaal heerlijk om in het water te plonsen, maar dat betekende weer extra douchebeurten bij thuiskomst, tekeninspectie, het weghalen van grasaren voordat oorproblemen ontstaan, enz.

En zouden we dan dit jaar eindelijk ook weer eens een echte winter krijgen?

IJs en sneeuw, overlast maar ook plezier, kinderen die voor het eerst op natuurijs schaatsen, Elfstedentocht wellicht, en sneeuwpoezen maken? Zoals al weer lang geleden ...

In het afgelopen jaar zijn we met een aantal bijzondere zaken geconfronteerd. We kregen diverse nesten kittens binnen waarvan enkele dieren dwerggroei bleken te hebben. Van de Stichting Amsterdamse Zwerfkatten namen we een nestje over met misvormde pootjes. Daarover doen de pleegmoeders in deze Nieuwsbrief verslag

En of het door de warmte kwam . . . We zagen veel gevallen van diarree, vaak bij heel jonge kittens en dan ben je altijd bang voor Kattenziekte. Dat zijn we dit jaar gelukkig niet tegen gekomen, wel hadden we last van meer besmettingen met Giardia en Coccidia wat gelukkig goed te behandelen is met medicatie, maar toch veel extra zorg (en geld) vraagt.

Diverse malen stonden wij weer op markten en braderieën om de naamsbekendheid van DierenVangnet te vergroten en om tweedehands spulletjes te verkopen. Het zijn altijd gezellige dagen met veel aanloop en levert naast extra inkomen ook weer één of meer nieuwe pleegadressen op.

En natuurlijk willen we ook onze pleegmoeders en -vaders: Alyssa, Anne & Sander, Annemiek, Brigitte, Carla & Hans, Cas, Cilia, Daniela, Dunja, Eline, Ellen & Rob, Estera, Esther, Fina, Gerdie, Janet & Wim, Karin H., Karin W., Katja-Michael en de kinderen, Liesje, Lydia & Lindsey, Maarten, Margriet, Marie Line, Marlies, Marlijn, Marije, Monique, Naima, Petra, Pleunie, Sabine, Sophie, Susanne, Tom, Yvonne bedanken voor alle tijd, energie en lieve zorg die ze ook dit jaar weer aan alle opgevangen dieren hebben gegeven.

En wist u dat ze, heel bijzonder, zelf het voer en andere dagelijkse behoeften betalen? Als dat geen dierenliefde is!

Wij hopen dat deze nieuwsbrief u veel leesplezier geeft. En als u samen met ons wilt zorgen dat wij dit werk kunnen blijven doen, dan hopen wij ook dit jaar weer te mogen rekenen op uw vertrouwen en uw donatie

NL 85 INGB 0007 2173 27
t.n.v. DierenVangnet, Amsterdam

FINANCIËLE SITUATIE 2017**31-12-2017**

ING rekening courant	€ 994,04
spaarrekening	€ 20.385,09
Totaal	€ 21.379,13

1-1-2017

ING rekening courant	€ 1.582,07
spaarrekening	€ 17.823,06
Totaal	€ 19.405,13

EXPLOITATIE 2017**Inkomsten (per 31-12-2017)**

Donateurs	€ 7.523,88
Afstand	€ 1.225,00
Plaatsing	€ 6.392,50
Pensioen	€ 810,00
Bijdrage Dierenartskosten Particulieren	€ 2.144,72
Vervoer + parkeren	€ 100,00
Subsidie Gemeente Amsterdam	€ 5.000,00
Noodfonds Crisisdieren Gemeente Amsterdam	€ 0,00
Calamiteitenfonds Gemeente Amsterdam	€ 1.237,06
Fysieke Knelpunten Gemeente Amsterdam	€ 10.718,55
Stichting DierenLot	€ 1.600,00
Stichting DierenLot Kledingactie	€ 1.537,50
Acties + PR	€ 2.294,66
Totaal	€ 40.583,87

Uitgaven (per 31-12-2017)

Dierenartsen	€ 23.803,90
Chipkosten	€ 27,10
Voer + bedding	€ 2.046,55
Investeringen materiaal + onderhoud	€ 9.134,06
Vervoer + parkeren	€ 1.625,41
Telefoon + internet	€ 72,30
Inventaris + kantoor	€ 189,14
Mailing + drukwerk	€ 911,05
Bijdragen aan Derdenstichtingen	€ 180,00
Acties + PR	€ 620,36
Totaal	€ 38.609,87

opgevangen	2018 per 1-11	2017	2016	2015	2014	2013	2012	2011	2010
Cavia	29	62	40	36	59	75	73	38	45
Chinchilla					1	2	1		
Degoe									1
Gerbil			2			2		22	4
Haas								3	1
Hamster		1	7	24	45	8	35	100	14
Hond	34	39	49	79	34	22	16	8	2
Kat	121	147	152	117	118	99	96	57	40
Kip		3	2						
Konijn	25	21	47	22	44	77	87	79	70
Leguaan			2						
Muis	3		1	6	1		4	27	13
Pad			2						
Rat			3	2	5	6	13	4	
Schildpad						1			
Vis								5	
Vogel	2	2	4	2	3	4	2		4
Wandelende tak	3	2							
Totaal	217	277	311	288	310	296	327	343	194

Kledingactie DierenLot:

2014	2730 kilo	€ 1.155,20
2015	5990 kilo	€ 1.925,80
2016	6090 kilo	€ 1.869,30
2017	6205 kilo	€ 1.313,00
2018	6500 kilo	met nog een maand te gaan

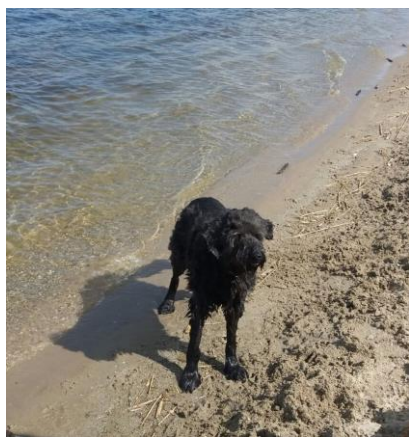
Helaas loopt de vergoeding per kilo sterk terug. Kregen wij in het begin € 0,32 per ingezamelde kilo (met in het eerste jaar een verdubbeling door Stichting DierenLot), op dit moment wordt er zo massaal kleding ingezameld dat slechts € 0,20 per kilo kan worden gegeven. Toch nog altijd een fiks bedrag dat we per jaar verdienen en goed voor de betaling van een dikke-vette dierenartsrekening

Bloem

In november 2015 kreeg ik een belletje of ik een hond wilde opvangen die er zeer slecht aan toe was en anders moest ze worden ingeslapen. Ik heb toen ja gezegd en wat schrok ik toen Marlijn met Bloem (geschatte leeftijd 11/12) binnenkwam. Het huilen stond mij nader dan het lachen. Wat een in en in triest geval. Bloem was broodmager, had een giga tumor onder haar buik hangen, kon amper lopen en liet haar plas en poep lopen waar ze stond. De eerste paar weken gingen de kleden van de vloer en werden overal kranten neergelegd. We liepen 4-5 keer per dag piepkleine rondjes omdat ze amper spierweefsel had en constant door haar poten zwikte. Als ze buiten liep, begreep ze er totaal de bedoeling niet van en liep niet eens te snuffelen. Poepen en plassen deed ze ook niet buiten. Langzamerhand begon ze de bedoeling door te krijgen en van lieverlee deed ze steeds meer haar behoefte tijdens de wandelingen en begon ze ook lekker te snuffelen en weer hond te worden.

Nadat ze wat was aangesterkt (van 13 kilo naar 19 kilo) moesten we de keus maken om toch een zware operatie toe

te passen: de grote tumor die onder haar buik hing, ging wondjes vertonen en zou zeker t.z.t. openbarsten. De operatie heeft ze goed doorstaan en zo heeft ze toch nog bijna 3 jaar een heerlijk leventje gehad. Ze hield ontzettend van wandelen en water

en in het Twiske kon ze heerlijk haar gang gaan. Het laatste half jaar werd ze snel oud en had ze veel minder energie. Bloem is 16 augustus jl. door de dierenarts in haar vertrouwde omgeving rustig ingeslapen. Lieve Bloem het was heel fijn om jou te hebben ontmoet en zo voor je hebben kunnen zorgen. Rust zacht.

Kitten Nala

Ook op vakantie komen we dieren tegen en als die hulp nodig hebben, nou dan helpen we natuurlijk ook:

In juli waren we op vakantie in Limburg. We hoorden al een poosje een kitten piepen – duidelijk een diertje met honger. We zijn op zoek naar de moederpoes gegaan, maar konden haar niet vinden. We besloten het diertje te vangen, wat niet moeilijk was. Mijn man reed naar de dierenwinkel om kittenmelk en ander voer te halen en naar de rommelwinkel waar

hij een caviakooi van 1.20 m kocht.

Na de eerste maaltijd voelde zich al duidelijk erg op haar gemak. Ze kwam lekker op schoot en zo kon ik ook makkelijk

*het zand uit haar vacht kammen. Ze was ook gelijk zindelijk, eerst nog in een afwasteiltje met zand, later in een bak met echte kattenbakvulling. Al na 2 dagen liep ze overdag rond in de stacaravan en 's nachts sliep ze in de kooi. We noemden haar Nala en zouden haar na de vakantie meenemen naar Amsterdam waar ze bij een pleegadres met andere kittens zou komen te wonen tot ze kant-en-klaar was voor plaatsing. Dat liep anders: Op de camping kwamen we een leuk gezin tegen dat gek op katten was, zelf *-thuis een lieve Bengaal Kiara had en wel even wilde komen kattenknuffelen. Ze werden helemaal verliefd op Nala maar de vraag was of Poes Kiara wel op een vriendinnetje zat te wachten . . .*

Nala werd ontvlood, ontwormd en ge-ent en aan Kiara voorgesteld. Dat ging heel goed en al na een paar dagen lagen ze samen te slapen en denderden ze achter elkaar aan met een speelgoed muisje. Is dit een gouden mandje?

*Lijkt ons wel!
Carla & Hans*

Dwergjes

Eind vorig jaar kregen wij een moederloos nestje heel zieke kittens binnen. Buiten geboren, behoorlijk wild, mager, vol wormen en vlooiën en HONGER – HONGER – HONGER. Drie magere kleine scharminkeltjes met geweldige diarree die we met veel moeite hebben grootgebracht. Nou ja, groot, Haantje-de-Voorste **Wolfje**, altijd vooraan als het etenstijd was, bleef duidelijk achter in groei. Hij was onze eerste kennismaking met

dwerggroei bij kittens. Vervolgens namen we twee keer een nest kittens over van de Stichting

Amsterdamse Zwerfkatten. Bij het eerste nest, van 5, bleek 1 mini-tje te

zitten, bij het tweede nest waren het er 2 van de 6. Omdat dwerggroei veroorzaakt kan worden door een afwijking van de hypofyse, hebben wij de kittens laten testen. Geen van allen hadden afwijkingen in de schildklierwaarden in hun bloed en medicatie is dus niet nodig. Inmiddels is Wolfje een vrolijke, speelse en keurig geproportioneerde maar niet hele grote kat geworden.

Gedumpte

Hallo allemaal, graag wil ik ons even voorstellen. Wij zijn Nel en konijntjes **Semmy** en **Juultje** (genoemd naar mijn kleinkinderen).

Semmy en Juultje hebben in hun jonge leven een veelbewogen start achter de rug voordat ze bij mij hun veilig thuis vonden. Het is een heel verhaal, maar wel bijzonder en met een heel mooie afloop en ik zeg expres veilig, omdat ze aan het begin van de zomervakantie in de tropische hitte zijn gedropt bij de hoofdingang van het recreatiegebied Twiske. Ja hoor gedropt – daar kan ik

zo boos om worden!!

In het begin ging ik er van uit dat het om 1 konijn ging. Met wortels en andijvie probeerde ik het te lokken en ze at uit mijn had zodat ik haar kon proberen te vangen. Helaas lukte dat niet en op een dag zag ik het niet meer. Ik plaatste ongerust een oproep op de Facebookpagina van Oostzaan. Laat nu iemand daarop reageren met de mededeling dat het konijntje gewond op de weg lag en door een bekende van haar was meegenomen. Ik kreeg contact, ging op bezoek waarbij bleek dat de verwonding gelukkig mee viel en we besloten dat ik het mee naar huis zou nemen. Ik was blij e opgelucht alleen . . . was dit wel het konijntje dat ik lokte? Het leek erop, maar ik twijfelde sterk.

Na een paar dagen plaatste ik een foto op Facebook met het hele verhaal en tot mijn grote verbazing kreeg ik reacties terug dat zo'n zelfde konijntje daar nog rondliep. Het bleek dat het konijntje dat ik eerder eten gaf er nog zat en dus een broertje of zusje was. Dus, daar gingen we weer met wortels en andijvie op pad en daarna met een visnet. Helaas, ze bleek nog steeds niet te vangen. Hopeloos. De volgende avond wederom op pad, maar nu zag ik haar niet. Op het moment dat ik gefrustreerd de auto in wilde stappen, kwam door de slagboom een auto aangereden die vlakbij me stopte: Of ik op zoek was naar het rode konijntje? Nou daar wist ze van, dat was de dag ervoor gevangen, ze wist door wie. En ze had het telefoonnummer. En wat meer was: ze liepen daar vaak in een groepswandeling met de honden en de partner van de vinder kwam er net aan rijden. Gelijk gebeld en ik kon haar vertellen dat ik het broertje/zusje al thuis had. Zij vertelde voor Stichting DierenVangnet te werken en had het andere konijntje met een collega met een heel groot schepnet weten te vangen. Ze was bij de dierenarts direct ingeënt (tegen myxomatose en RHD1 en RHD2) en gesteriliseerd. Het bleek dus een zij te zijn. Juultje bleek toch wat last te krijgen van myxomatose, maar door de enting die haar direct is toegediend, heeft de ziekte niet doorgezet.

Na castratie en (uiteraard) een volledige enting bij broertje Semmy konden we ze na een maand weer met elkaar herenigen. Inmiddels had manlief een vrij grote ren gemaakt, dus kunnen ze in of uit hun kunststofhok van 1.40 cm alle kanten op. Het koppelen ging probleemloos, zij herkenden elkaar overduidelijk en zijn zo blij weer bij elkaar te zijn!! Vanwege hun opvallende kleurvacht vielen ze direct op, niet alleen bij mij, maar ook bij veel andere mensen. Een dikke

maand hebben ze daar rondgelopen. Twee jonge konijntjes van amper 1 jaar, die gelukkig sterk en slim genoeg waren om de hitte en alle andere gevaren te overleven. Gelukkig is het dus voor hun goed afgelopen. Zij zijn gered, maar hoeveel gedumpte konijnen redden het niet? Juultje en Sem hebben alle geluk gehad!!

Tot slot heb ik de vurige wens dat de vorige baasjes van Juultje en Sem NIET na hun vakantie met jengelende kinderen naar Ranzijn zijn gegaan voor een nieuw konijn.

Egels

zijn schemer- en nachtdieren. Ziet u ze overdag lopen? Dan is er bijna altijd iets mis. Neem contact op met de lokale Dierenambulance of met een egelopvang.

Foto's De Toevlucht

Nog niet alle egels zijn in winterslaap en vooral jonge egels blijven langer actief. Dit jaar speelt een speciaal probleem: veel egeltjes zijn laat in het jaar geboren en hebben nog niet het gewicht dat ze nodig hebben om in winterslaap te gaan. U kunt ze helpen door voer en water neer te zetten:

- kattenvoer (blik)
- kattenbrokjes
- speciaal egelvoer
- meelwormen (gedroogd)
- gekookt ei
- water en vooral geen melk (ook geen kattenmelk)

Ook kunt u ze helpen door een veilige plek te maken waar ze kunnen overwinteren. Er zijn speciale egelhuisjes te koop maar u kunt ook een fijn plekje maken door onder struikjes of tussen overblijvende planten een bergje bladeren te harken. Wat takjes en droog hout opvullen met stro en bladeren of in een houten kistje een flinke opening te maken en het op te vullen met bladeren geeft prima slaapgelegenheid.

Hebt u trapjes en een verlaagd terras, kijk dan ook af en toe of er geen egel naar beneden is gerold. Naar boven klauteren is moeilijk en als ze zich verstoppen, sterven ze van honger en dorst.

Kittens met klompvoetjes

In april ving de Stichting Amsterdamse Zwerfkatten een moeder met 5 kittens – 3 hadden zichtbaar rare achtervoetjes, een soort klompvoetjes. Hun teentjes waren samengesmolten en de kleinste leek helemaal geen teentjes te hebben.

Het waren buiten geboren kittens met een erg schuwe moeder en eerst werden ze in quarantaine bij de SAZ ondergebracht. Toen het ze beter ging, ze ontwormd waren en de eerste entingen hadden gekregen, mochten ze naar de kittenkamer om gesocialiseerd te worden. Het lopen ging ze moeilijk af en in de weken die volgden groeiden een aantal nagels over het vlees heen naar binnen. Sommige nagels zaten tegen elkaar aan, zaten vol leven en ze konden ze niet intrekken, wat uiteraard pijn deed bij het lopen.

Toen ze daar gewend waren aan mensen en andere kittens (je moet immers medicatie geven) werden ze aan hun voetjes geopereerd en gingen ze met pleegmoeder Estera naar huis. Daar leerden ze dat aaien fijn is, dat spelen leuk is, dat rennen best kan met wat vreemde voetjes – ze weten immers niet beter.

Happy is een ontzettend vrolijk en zorgzaam dametje. Zij rent en springt rond op haar kleine pootjes en vind het fijn om haar broertje **Ducky** een uitgebreide wasbeurt te geven. Om te spelen kiest ze meestal haar broertje **Syn** uit, een goedzakje dat het heel lekker vindt om geaaid te worden en graag bij je komt liggen spinnen. Omdat ze zich minder goed

kunnen ververen en minder snel kunnen vluchten als dat nodig is (klimmen doen ze vooral met hun voorpootjes), zochten we een heel veilig huis voor ze, waar ze absoluut niet de tuin uit of het balkon af kunnen.

Happy en Ducky hingen erg aan elkaar en zijn samen geplaatst bij een lieve kattenmoeder van de SAZ. Syn woont nu in een huis met andere katten en heeft het prima naar zijn zin met 3 lieve maatjes en 2 man personeel.

Kanarie

Eén van onze pleegmoeders werkt in een verzorgingstehuis en al haar collega's weten dat zij vrijwilligerswerk doet voor DierenVangnet. Op een gegeven moment kwam er een telefoontje of wij een pleeggezin hadden voor een kanarie. Tja, daar moesten we ook even over nadenken, want wij krijgen niet dagelijks vogels aangeboden n al helemaal geen kanaries. Het diertje was van een bewoner geweest en kwam na diens overlijden in de huiskamer van het tehuis terecht, waar hij voor afleiding zorgde en zelf ook weer aandacht kreeg. Maar na een reorganisatie kwam de kanarie op de gang te staan waar het lang niet zo gezellig was. Een collega merkte dat het vogeltje

steeds stiller werd en aan het wegwijnen was. Dat kon zo niet langer dacht ze en belde met ons.

Eén van onze pleegmoeders is dierenartsassistent en zij heeft een volière vol kanaries "die allemaal aan zijn komen

waaien" en ja hoor, zij wilde zich ook over dit kleine leventje ontfermen. Er werd meteen een afspraak gemaakt en het vogeltje werd binnen een week opgehaald.

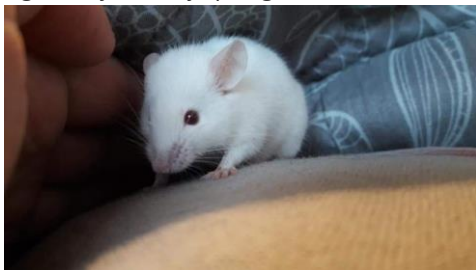
De kanarie zingt nu weer uit volle borst, bovendien mag hij ook rondvliegen, samen met zijn nieuwe vriendjes.

Mokumse Metromuis

En toen was er ineens een mailtje van het GVB. Een administratief medewerker mailde dat haar collega een witte muis had gevangen in de Metro en een andere collega had deze thuis in een hokje gedaan en meegenomen naar het kantoor in Duivendrecht. Muis had het heel erg naar zijn zin, maar hij kon daar echt niet blijven en moest weg. Men had zelf al geprobeerd een goed tehuis voor hem te vinden maar dat lukte niet en "of wij misschien een plekje hadden?"

Gelukkig kenden we iemand die zo af en toe een muisje opvangt als ze er plek voor heeft. Muis was een mannetje en kon dus niet bij de al aanwezige mannelijke muis intrekken. Hij kreeg zijn eigen appartement boven zijn buurman. Muis **Reiniertje** bleek toch wel al heel oud te zijn en had ook nog eens last van mijten. Dat laatste is te verhelpen, het eerste helaas niet. Na een liefdevolle verzorging is hij helaas niet heel lang daarna overleden. Dat zo'n klein diertje toch een grote plek in je hart kan innemen blijkt wel uit het volgende gedichtje van zijn pleegmoeder:

REINIERTJE

*Amper bekomen van de schrik
Als witte muis zwartrijden in de metro
Amper gewend aan het goede leven
Een eigen huis, een levenslustige buurman
En wellicht een toekomstige vriendin
Een laatste adem in alle rust
De laatste halte – overstappen op het volgende perron
Richting de wolk van Casa Loco
Een piepklein sterretje tussen al het gefonkel
Een onderdeel van eeuwige herinnering
Het staat in de cloud geschreven.
Rust zacht Klein Reiniertje*

Fleurtje en Amber

Een telefoontje van een pleegadres in Almere: Of wij met raad en daad konden bijstaan. Er was een mevrouw overleden die 10 dagen onopgemerkt in huis had gelegen. Er waren minstens 2 katten. Eén was er gezien door de hulpverleners, de andere was wellicht in de chaos naar buiten ontsnapt maar zat misschien ook nog ergens in huis verstopt. En uiteraard komen dit soort oproepen altijd in het weekend. De eerste poes, **Amber**, was makkelijk te vangen en kon naar Lelystad gebracht worden bij onze lieve vrienden van **Stichting Zuiderzee Zwerfdieren**, waar ze onmiddellijk werd nagekeken, de broodnodige hulp kreeg en liefdevol werd opgenomen. Helemaal opgeknapt heeft ze hart en huis gestolen van één van de vrijwilligers.

Voor **Fleurtje** werd op diverse plaatsen voer en water in huis gezet. Toen na 2 dagen bleek dat dat op was, hebben we een vangkooi in huis gezet en zijn vandaaruit gaan voeren. Na enige dagen konden we Fleur vangen. Behalve dat ze behoorlijk mager

was geworden, had ze door te weinig vocht last gekregen van blaasgruis en een blaasontsteking. Maar dit jonge, sterke poesje reageerde super op de medicatie en wordt een heel lief, mooi dametje. Ze is nog erg schrikkerig, maar een ontzettende knuffelkont aan het worden. Ze vindt alles spannend, vooral de andere katten in huis, maar gedraagt zich heel sociaal. Ze heeft al een nieuw huisje gekregen, maar moet eerst nog even verder aankomen en vooral leren poesje te zijn.

Missy en Molly, twee schattige caviazeugjes bij ons in de opvang. Gezellige theemutsen zoals hun pleegmoeder ze ook wel noemt.

Alles ging goed totdat zij zag dat Molly toch wat afgevallen leek te zijn. Molly werd om de dag gewogen en werd bijgevoerd. Maar ondanks alle lekkere en extra hapjes bleef ze gewicht verliezen. Dus op naar de dierenarts waar zij helemaal door de molen moest: algemeen onderzoek, buikje extra voelen, gebitje nakijken, zo niets te vinden. Dan toch maar een foto ... en toen kwam meteen de oorzaak aan het licht: een blaassteen. En Molly moest "onder het mes". Gelukkig was het steentje snel verwijderd en knapte het dametje zienderogen weer op.

Omdat wij niet weten wat de oorzaak van de blaassteen was en of zij er in de toekomst weer last van kan krijgen, mag Molly voor altijd bij haar pleegmoeder blijven.

Dit is **Billy**, afstandskonijn.

Omdat er geen geld was voor de dierenarts, moest hij maar inslapen. Dat hij zulke lange tanden had, had de eigenaar niet eens gezien!

Zo kwam Billy bij ons en het was een wonder dat hij nog iets kon eten want zijn boventanden waren al bijna in zijn verhemelte gegroeid.

Iedere 8 weken worden nu zijn tanden geslepen in de hoop dat de stand beter wordt en ze op elkaar gaan afslijten. Ook ontbreekt er een kies waardoor de kies eronder haken krijgt en nu 1 of 2 keer per jaar onder narcose afgeslepen moet worden. Billy is inmiddels gecastreerd en woont samen met Sandra. Voorlopig blijft hij nog wel even bij ons om te zien hoe het verder gaat met zijn gebit.

